

Борисенко Т.А.
сільського (О
громади)
05.02.2016р

СКОРИКІВСЬКА СІЛЬСЬКА РАДА

Р І Ш Е Н Н Я

від 27 січня 2016 року

№ 5-1/УІ

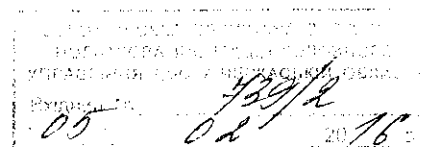
Про внесення змін та доповнень до
рішення сесії сільської ради від 23.06.2015р.
№ 57-6/УІ «Про місцеві податки і збори»

Відповідно до Закону України №909-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2016 році» від 24.12.2015 р., згідно пп.24 п.1 ст.26 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" та з метою забезпечення надходжень до бюджету сільської ради, сесія сільської ради ВИРІШИЛА:

1. пункт 3 рішення сесії сільської ради від 23.06.2015 № 57-6/УІ «Про місцеві податки і збори» із змінами та доповненнями у додатках №1,2,3,6 викласти у новій редакції:

«3. Затвердити наступні Положення:

- 1) Положення про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки на території сільської ради (додаток №1, додається);
- 2) Положення про транспортний податок на території сільської ради (додаток №2, додається);
- 3) Положення про особливості справляння єдиного податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності (додаток №3, додається);
- 4) Положення про туристичний збір на території сільської ради (додаток №4, додається);
- 5) Положення про збір за місця для паркування транспортних засобів на території сільської ради (додаток №5, додається);

6) Положення про встановлення плати за землю на території Скориківської сільської ради (додаток 6, додається).»

2. Доручити секретарю Скориківської сільської ради Скорик Т.М. оприлюднити дане рішення в районній газеті „Вісник Золотоніщини” .

3. Рішення вступає в дію 01 січня 2016 року.

4. Контроль за виконанням даного рішення покласти на постійну комісію з питань бюджету, фінансів і цін та у справах комунальної власності.

Сільський голова

В.І.Назаренко

Додаток 1
до рішення сесії сільської ради
від 27.01.2016р. № 5-1/УІІ

ПОЛОЖЕННЯ
про податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки
на території Скориківської сільської ради

1. Загальні положення.

Податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки встановлюється на підставі ст.266 Податкового кодексу України .

2. Платники податку.

Платниками податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості.

Визначення платників податку в разі перебування об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості у спільній частковій або спільній сумісній власності кількох осіб:

- а) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній частковій власності кількох осіб, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку;
- б) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділений в натурі, платником податку є одна з таких осіб-власників, визначена за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;
- в) якщо об'єкт житлової та/або нежитлової нерухомості перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб і поділений між ними в натурі, платником податку є кожна з цих осіб за належну їй частку.

3. Об'єкт оподаткування

3.1. Об'єктом оподаткування є об'єкт житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його частка.

3.1.1. Об'єкти житлової нерухомості - будівлі, віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду, дачні та садові будинки. Об'єкти житлової нерухомості поділяються на такі типи:

а) житловий будинок - будівля капітального типу, споруджена з дотриманням вимог, встановлених законом, іншими нормативно-правовими актами, і призначена для постійного у ній проживання. Житлові будинки поділяються на житлові будинки садибного типу та житлові будинки квартирного типу різної поверховості;

б) житловий будинок садибного типу - житловий будинок, розташований на окремій земельній ділянці, який складається із житлових та допоміжних (нежитлових) приміщень;

в) прибудова до житлового будинку - частина будинку, розташована поза контуром його капітальних зовнішніх стін, і яка має з основною частиною будинку одну (або більше) спільну капітальну стіну;

г) квартира - ізольоване помешкання в житловому будинку, призначене та придатне для постійного у ньому проживання;

ґ) котедж - одно-, півтораповерховий будинок невеликої житлової площі для постійного чи тимчасового проживання з присадибною ділянкою;

д) кімнати у багатосімейних (комунальних) квартирах - ізольовані помешкання в квартирі, в якій мешкають двоє чи більше квартиронаймачів;

е) садовий будинок - будинок для літнього (сезонного) використання, який в питаннях нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не відповідає нормативам, установленим для житлових будинків;

є) дачний будинок - житловий будинок для використання протягом року з метою позаміського відпочинку;

3.1.2. Об'єкти нежитлової нерухомості – будівлі, приміщення, що не віднесені відповідно до законодавства до житлового фонду. У нежитловій нерухомості виділяють:

а) будівлі готельні - готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку;

б) будівлі офісні - будівлі фінансового обслуговування, адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей;

в) будівлі торговельні - торгові центри, універмаги, магазини, криті ринки, павільйони та зали для ярмарків, станції технічного обслуговування автомобілів, їдальні, кафе, закусочні, бази та склади підприємств торгівлі й громадського харчування, будівлі підприємств побутового обслуговування;

г) гаражі - гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки;

ґ) будівлі промислові та склади;

д) будівлі для публічних виступів (казино, ігорні будинки);

е) господарські (присадибні) будівлі - допоміжні (нежитлові) приміщення, до яких належать сараї, хліви, гаражі, літні кухні, майстерні, вбиральні, погребі, навіси, котельні, бойлерні, трансформаторні підстанції тощо;

є) інші будівлі.

3.1.3 Не є об'єктом оподаткування:

а) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, а також організацій, створених ними в установленому порядку, що повністю утримуються за рахунок відповідного державного бюджету чи місцевого бюджету і є неприбутковими (їх спільній власності);

б) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які розташовані в зонах відчуження та безумовного (обов'язкового) відселення, визначені законом, в тому числі їх частки;

в) будівлі дитячих будинків сімейного типу;

г) гуртожитки;

ґ) житлова нерухомість непридатна для проживання, в тому числі у зв'язку з аварійним станом, визнана такою згідно з рішенням сільської, селищної, міської ради;

д) об'єкти житлової нерухомості, в тому числі їх частки, що належать дітям-сиротам, дітям, позбавленим батьківського піклування, та особам з їх числа, визнаним такими відповідно до закону, дітям-інвалідам, які виховуються одиницями матерями (батьками), але не більше одного такого об'єкта на дитину;

е) об'єкти нежитлової нерухомості, які використовуються суб'єктами господарювання малого та середнього бізнесу, що провадять свою діяльність в малих архітектурних формах та на ринках;

є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;

ж) будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників, призначені для використання безпосередньо у сільськогосподарській діяльності;

з) об'єкти житлової та нежитлової нерухомості, які перебувають у власності громадських організацій інвалідів та їх підприємств.

и) будівлі дошкільних та загальноосвітніх закладів незалежно від форми власності та джерел фінансування, що використовуються для надання освітніх послуг.

4. База оподаткування.

Базою оподаткування є загальна площа об'єкта житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі його часток.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, які перебувають у власності фізичних осіб, обчислюється контролюючим органом на підставі даних Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що безоплатно надаються органами державної реєстрації прав на нерухоме майно та/або на підставі оригіналів відповідних документів платника податків, зокрема документів на право власності.

База оподаткування об'єктів житлової та нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності юридичних осіб, обчислюється такими особами самостійно виходячи з загальної площі кожного окремого об'єкта оподаткування на підставі документів, що підтверджують право власності на такий об'єкт.

5. Пільги із сплати податку.

База оподаткування об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності фізичної особи - платника податку, зменшується:

- а) для квартири/квартир незалежно від їх кількості - на 60 кв. метрів;
- б) для житлового будинку/будинків незалежно від їх кількості - на 120 кв. метрів;
- в) для різних типів об'єктів житлової нерухомості, в тому числі їх часток (у разі одночасного перебування у власності платника податку квартири/квартир та житлового будинку/будинків, у тому числі їх часток), - на 180 кв. метрів.

Таке зменшення надається один раз за кожний базовий податковий (звітний) період (рік).

6. Ставка податку.

Ставки податку для об'єктів житлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та юридичних осіб, встановлюється у розмірі 1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр бази оподаткування.

Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності :

фізичних осіб (жителів сіл Скориківка та Львівка) та не є об'єктами комерційного використання, 0,1 відсотка розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року, за 1 кв.метр бази оподаткування;

Ставки податку для об'єктів нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних осіб підприємців та юридичних осіб, встановлюються в таких розмірах:

Об'єкти оподаткування	Ставка податку за 1 кв. метр (у відсотках до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового року)
1.Будівлі готельні (готелі, мотелі, кемпінги, пансіонати, ресторани та бари, туристичні бази, гірські притулки, табори для відпочинку, будинки відпочинку)	1
2.Будівлі офісні	
будівлі фінансового обслуговування	1
адміністративно-побутові будівлі, будівлі для конторських та адміністративних цілей	0,5
3.Будівлі торговельні:	
торгові центри, універмаги, магазини	0,5
станції технічного обслуговування автомобілів	0,5
їдальні, кафе, закусочні	0,5
будівлі підприємств побутового обслуговування	0,5
підвальні приміщення , які комерційно не використовуються	0,1
приміщення , які комерційно не використовуються	0,1
підвальні приміщення під комерційним використанням	0,5
4.Гаражі	
Гаражі, в яких не здійснюється комерційна діяльність	0,1
Інші гаражі (наземні й підземні) та криті автомобільні стоянки	0,2
5.Будівлі промислові та склади (крім виробничих корпусів, цехів, складських приміщень промислових підприємств).	0,1

6.Інші будівлі	0,5
----------------	-----

7. Податковий період.

Базовий податковий (звітний) період дорівнює календарному року.

8. Порядок обчислення суми податку.

8.1. Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів житлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом у такому порядку:

а) за наявності у власності платника податку одного об'єкта житлової нерухомості, в тому числі його частки, податок обчислюється, виходячи з бази оподаткування, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" пункту 5 цього Положення з неоподатковуваної площі таких об'єктів та відповідної ставки податку;

б) за наявності у власності платника податку більше одного об'єкта житлової нерухомості одного типу, в тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпунктів "а" або "б" пункту 5 цього Положення з неоподатковуваної площі таких об'єктів та відповідної ставки податку;

в) за наявності у власності платника податку об'єктів житлової нерухомості різних видів, у тому числі їх часток, податок обчислюється виходячи із сумарної загальної площі таких об'єктів, зменшеної відповідно до підпункту "в" пункту 5 цього Положення з неоподатковуваної площі таких об'єктів та відповідної ставки податку;

г) сума податку, обчислена з урахуванням підпунктів 2 і 3 цього підпункту, розподіляється контролюючим органом пропорційно до питомої ваги загальної площі кожного з об'єктів житлової нерухомості.

д) за наявності у власності платника податку об'єкта (об'єктів) житлової нерухомості, у тому числі його частки, що перебуває у власності фізичної чи юридичної особи - платника податку, загальна площа якого перевищує 300 квадратних метрів (для квартири) та/або 500 квадратних метрів (для будинку), сума податку, розрахована відповідно до підпунктів "а"- "г" цього підпункту, збільшується на 25000 гривень на рік за кожен такий об'єкт житлової нерухомості (його частку)..

Обчислення суми податку з об'єкта/об'єктів нежитлової нерухомості, які перебувають у власності фізичних осіб, здійснюється контролюючим органом за місцем податкової адреси (місцем реєстрації) власника такої нерухомості виходячи із загальної площі кожного з об'єктів нежитлової нерухомості та відповідної ставки податку.

8.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку, обчисленого згідно з підпунктом 8.1 пункту 8 цього Положення, та відповідні платіжні реквізити, зокрема, органів місцевого самоврядування за місцезнаходженням кожного з об'єктів житлової

та/або нежитлової нерухомості, надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його податкової адреси (місцем реєстрації) до 1 липня року, що настає за базовим податковим (звітним) періодом (роком).

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

Контролюючі органи в десятиденний строк інформують відповідні контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості про надіслані (вручені) платнику податку податкові повідомлення-рішення про сплату податку у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову і митну політику.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам – нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцезнаходженням об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності таких нерезидентів.

8.3. Платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу для проведення звірки даних щодо:

об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, в тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;

розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;

права на користування пільгою із сплати податку;

розміру ставки податку;

нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на правовласності, контролюючий орган проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

8.4. Органи державної реєстрації прав на нерухоме майно, а також органи, що здійснюють реєстрацію місця проживання фізичних осіб, зобов'язані щоквартально у 15-денний строк після закінчення податкового (звітного) кварталу подавати контролюючим органам відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем розташування такого об'єкта нерухомого майна станом на перше число відповідного кварталу в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

8.5. Платники податку – юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за

місцезнаходженням об'єкта/об'єктів оподаткування декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо новоствореного (нововведеного) об'єкта житлової та/або нежитлової нерухомості декларація юридичною особою – платником подається протягом 30 календарних днів з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

9. Порядок обчислення сум податку

в разі зміни власника об'єкта оподаткування податком.

У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом календарного року податок обчислюється для попереднього власника за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а для нового власника - починаючи з місяця, в якому виникло право власності.

Золотоніська ОДПІ надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10. Порядок сплати податку.

Податок сплачується за місцем розташування об'єкта оподаткування і зараховується до бюджету Скориківської сільської ради згідно з положеннями Бюджетного кодексу України. Фізичні особи можуть сплачувати податок у сільській місцевості через касу сільської ради за квитанцією про прийняття податків.

11. Строки сплати податку.

Податкове зобов'язання за звітний рік з податку сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради

Т.М.Скорик

Додаток 2

до рішення сесії сільської ради

від 27.01.2016р. № 5-1/УІІ

ОЖЕННЯ

портиний податок

П О

про тра

контролюючим органом за місцем реєстрації платника податку.

7.2. Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) платнику податку контролюючим органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Нарахування податку та надсилання (вручення) податкових повідомлень-рішень про сплату податку фізичним особам - нерезидентам здійснюють контролюючі органи за місцем реєстрації об'єктів оподаткування, що перебувають у власності таких нерезидентів.

7.3. Органи внутрішніх справ зобов'язані до 1 квітня 2016 року подати контролюючим органам (Золотоніській ОДПІ) за місцем реєстрації об'єкта оподаткування відомості, необхідні для розрахунку податку.

З 1 квітня 2016 року органи внутрішніх справ зобов'язані щомісячно, у 10-денний строк після закінчення календарного місяця подавати контролюючим органам (Золотоніській ОДПІ) відомості, необхідні для розрахунку податку, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

7.4. Платники податку-юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу (Золотоніській ОДПІ), за місцем реєстрації об'єкта оподаткування, декларацію за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового Кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою – платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

7.5. У разі переходу права власності на об'єкт оподаткування від одного власника до іншого протягом звітного року податок обчислюється попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначений об'єкт оподаткування, а новим власником – починаючи з місяця, в якому він набув право власності на цей об'єкт.

Контролюючий орган (Золотоніська ОДПІ) надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності

7.6. За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

7.7. У разі спливу п'ятирічного віку легкового автомобіля протягом звітного року податок сплачується за період з 1 січня цього року до початку місяця, наступного за місяцем, в якому вік такого автомобіля досяг (досягне) п'яти років.

7.8. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом. У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого, прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати

контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом 10 днів з моменту отримання.

7.9. У разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до підпункту 3.1 пункту 3 цього Положення є об'єктом оподаткування, уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику уточнююча декларація юридичною особою - платником податку подається протягом 30 календарних днів з дня складання постанови слідчого, прокурора чи винесення ухвали суду.

7.10. Фізичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо:

- а) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- б) розміру ставки податку;
- в) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування, документів, що впливають на середньоринкову вартість легкового автомобіля), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Фізичні особи - нерезиденти у порядку, визначеному цим пунктом, звертаються за проведенням звірки даних до контролюючих органів за місцем реєстрації об'єктів оподаткування".

8. Порядок сплати податку.

Податок сплачується за місцем реєстрації об'єктів оподаткування і зараховується до бюджету Скориківської сільської ради згідно з положеннями Бюджетного кодексу України.

9. Строки сплати податку.

Транспортний податок сплачується:

а) фізичними особами – протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення;

б) юридичними особами – авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Секретар сільської ради

Т.М.Скорик

Додаток 6

до рішення сесії сільської ради

від 27.01.2016р. № 51-1/УІІ

**Положення
про встановлення плати за землю
на території Скориківської сільської ради**

Це Положення визначає об'єкти оподаткування, платників податку, розміри ставок, податковий період та інші обов'язкові елементи для справляння плати за землю на території Скориківської сільської ради Золотоніського району Черкаської області, визначені статтею 7 Податкового кодексу України.

1. Загальні положення

1.1. Плата за землю встановлюється згідно з Податковим кодексом України.

1.2. Плата за землю — обов'язковий платіж у складі податку на майно, що справляється у формі земельного податку та орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності.

1.3. Земельний податок — обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів.

1.4 Орендна плата за земельні ділянки державної і комунальної власності — обов'язковий платіж, який орендар вносить орендодавцеві за користування земельною ділянкою (далі у цьому Положенні — орендна плата).

2. Платники

2.1. Платниками земельного податку є:

2.1.1. власники земельних ділянок, земельних часток (паїв);

2.1.2. землекористувачі.

2.2. Особливості справляння земельного податку суб'єктами господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, встановлюються главою 1 розділу XIV Податкового кодексу України та Положенням про єдиний податок у Скориківській сільській раді Золотоніського району Черкаської області.

2.3. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

3. Об'єкти оподаткування

3.1. Об'єктами оподаткування земельним податком є:

3.1.1. земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні;

3.1.2. земельні частки (паї), які перебувають у власності.

4. База оподаткування

- 4.1. Базою оподаткування є:
- 4.1.1. нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого Податковим кодексом України;
 - 4.1.2. площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.
 - 4.1.3. податок за лісові землі справляється як складова рентної плати, що визначається податковим законодавством.
 - 4.1.4. ставки податку за один гектар нелісових земель, які надані у встановленому порядку та використовуються для потреб лісового господарства, встановлюються відповідно до п.5 цього Положення.

5. Ставки

5.1. Ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено:

№ п/п	Категорія земель	Відсоток від нормативно-грошової оцінки земельної ділянки
	Землі сільськогосподарського призначення:	
1	- сільськогосподарські угіддя (рілля, багаторічні насадження, сіножаті, пасовища та перелоги, землі для садівництва)	0,12
2	- несільськогосподарські угіддя (господарські шляхи і прогони, полезахисні лісові смуги та інші захисні насадження, крім тих, що віднесені до земель лісгосподарського призначення, землі під господарськими будівлями і дворами, землі під інфраструктурою оптових ринків сільськогосподарської продукції, землі тимчасової консервації тощо)	1,0
	Земельні ділянки для ведення особистого селянського господарства	
4	- в межах населеного пункту	0,12
5	- за межами населеного пункту	0,3
6	Земельні частки (паї)	0,5
	Землі під відкритими розробками, кар'єрами, шахтами та відповідними спорудами	3,0
	Забудовані землі:	
6	-для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд	0,12
7	-для будівництва та обслуговування багатоквартирного житлового будинку, господарських будівель і споруд	0,12
8	- для будівництва індивідуальних гаражів	1,0
9	- для колективного гаражного будівництва	1,0
10	-для іншої житлової забудови	1,0
12	Землі загального користування	1,0
13	Землі, які використовуються для технічної інфраструктури	3,0
14	Землі, які використовуються для відпочинку та	3,0

	інші відкриті землі	
15	Землі, які використовуються для транспорту і зв'язку	2,0
16	Землі комерційного та іншого використання	3,0
17	Землі промисловості	3,0
18	Землі водного фонду	1,0
19	Землі природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення	1,0
20	Землі, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання державної та комунальної форми власності	1,0
20	Землі історико-культурного призначення	1,0

5.2. Ставка податку встановлюється у наступному розмірі від їх нормативної грошової оцінки за земельні ділянки, які перебувають у постійному користуванні суб'єктів господарювання (крім державної та комунальної форми власності (підпункт 274.2, стаття 274 ПКУ):

№ п/п	Категорія земель	Відсоток від нормативно-грошової оцінки земельної ділянки
	Землі громадської забудови:	
1	-для будівництва та обслуговування будівель закладів санаторно-оздоровчого призначення	12,0
2	-для будівництва та обслуговування будівель торгівлі	3,0
3	-для будівництва та обслуговування об'єктів туристичної інфраструктури та закладів громадського харчування	8,0
4	-для будівництва та обслуговування будівель закладів енергетичного призначення (РЕМ)	10,0
5	-для розміщення та експлуатації основних, підсобних і допоміжних будівель та споруд технічної інфраструктури (виробництва та розподілення газу УЕГГ)	12,0
6	-для будівництва та обслуговування будівель кредитно-фінансових установ	12,0
7	- для ринкової інфраструктури	8,0
8	-для будівництва та обслуговування будівель закладів побутового обслуговування	6,0
9	-землі промисловості, транспорту, енергетики, оборони та іншого призначення	12,0
10	-для будівництва та обслуговування будівель промислових підприємств	6,0
11	-для будівництва та обслуговування будівель поштового і електрозв'язку	6,0
12	-для невиробничих організацій	2,0
13	-для будівництва та обслуговування будівель громадських та релігійних організацій	1,0
14	-для будівництва та обслуговування закладів	1,0

	культурно-просвітницького обслуговування	
15	Землі сільськогосподарського призначення:	5,0

5.3. Ставка земельного податку за земельні ділянки, розташовані за межами населених пунктів, нормативну грошову оцінку яких не проведено, встановлюється в розмірі 5 відсотків від базової вартості 1 га земель ріллі по Черкаській області.

5.4. Підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Скориківська сільська рада повинна до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної податкової політики.

5.5. Платником орендної плати є орендар земельної ділянки.

5.6. Об'єктом орендної плати є земельна ділянка, надана в оренду.

5.7. Розмір та умови внесення орендної плати встановлюються у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем.

5.7. Розмір орендної плати встановлюється у договорі оренди при умові, що річна сума платежу:

5.7.1. не може бути меншою 3 відсотків нормативної грошової оцінки;

5.7.2. не може перевищувати 12 відсотків нормативної грошової оцінки.

5.8. Плата за суборенду земельних ділянок не може перевищувати орендної плати.

6. Пільги щодо сплати земельного податку для фізичних осіб

6.1. Від сплати земельного податку звільняються:

6.1.1. інваліди першої і другої групи;

6.1.2. фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років;

6.1.3. пенсіонери (за віком);

6.1.4. ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту»;

6.1.5. фізичні особи, визнані законом особами, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

6.2. Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб пунктом 6.1, поширюється на одну земельну ділянку за кожним видом використання у межах граничних норм:

6.2.1. для ведення особистого селянського господарства — у розмірі не більш як 2 гектари;

6.2.2. для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка) — не більш як 0,25 гектара;

6.2.3. для індивідуального дачного будівництва — не більш як 0,10 гектара;

6.2.4. для будівництва індивідуальних гаражів — не більш як 0,01 гектара;

6.2.5. для ведення садівництва — не більш як 0,12 гектара.

6.3. Від сплати податку звільняються на період дії єдиного податку четвертої групи власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі за умови передачі земельних ділянок та земельних часток (паїв) в оренду платнику єдиного податку четвертої групи.

7. Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб

7.1. Від сплати земельного податку звільняються:

7.1.1. органи місцевого самоврядування;

7.1.2. органи державної влади, утворені ними установи, організації, дошкільні та загальноосвітні навчальні заклади незалежно від форм власності і джерел фінансування, заклади культури, науки, освіти, охорони здоров'я, соціального захисту, фізичної культури та спорту, які повністю утримуються за рахунок коштів державного або місцевого бюджетів та користуються земельними ділянками в адміністративних межах сільської ради;

7.1.3 заклади громадських організацій інвалідів.

8. Особливості оподаткування платою за землю

8.1. Рішення щодо наданих пільг зі сплати земельного податку юридичним та фізичним особам надаються контролюючим органам до 25 грудня року, що передує звітному.

Нові зміни щодо зазначеної інформації надаються до 1 числа першого місяця кварталу, що настає за звітним кварталом, у якому відбулися зазначені зміни.

8.2. Якщо право на пільгу у платника виникає протягом року, то він звільняється від сплати податку починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому виникло це право. У разі втрати права на пільгу протягом року податок сплачується починаючи з місяця, що настає за місяцем, у якому втрачено це право.

8.3. Якщо платники податку, які користуються пільгами з цього податку, надають в оренду земельні ділянки, окремі будівлі, споруди або їх частини, податок за такі земельні ділянки та земельні ділянки під такими будівлями (їх частинами) сплачується на загальних підставах з урахуванням прибудинкової території.

Ця норма не поширюється на бюджетні установи у разі надання ними будівель, споруд (їх частин) в тимчасове користування (оренду) іншим бюджетним установам, дошкільним, загальноосвітнім навчальним закладам незалежно від форм власності і джерел фінансування.

9. Земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком

9.1. Не сплачується земельний податок за:

9.1.2. землі дорожнього господарства автомобільних доріг загального користування — землі під проїзною частиною, узбіччям, земляним полотном, декоративним озелененням, резервами, кюветами, мостами, штучними спорудами, тунелями, транспортними розв'язками, водопропускними спорудами, підпірними стінками, шумовими екранами, очисними спорудами і розташованими в межах смуг відведення іншими дорожніми спорудами та обладнанням, а також землі, що знаходяться за межами смуг відведення, якщо на них розміщені споруди, що забезпечують функціонування автомобільних доріг, а саме:

а) паралельні об'їзні дороги, снігозахисні споруди і насадження, захисні насадження, шумові екрани, очисні споруди;

б) майданчики для стоянки транспорту і відпочинку, склади, гаражі, резервуари для зберігання паливно-мастильних матеріалів, комплекси для зважування великогабаритного транспорту, виробничі бази, штучні та інші споруди, що перебувають у державній власності, власності державних підприємств або власності господарських товариств.

9.1.3. земельні ділянки кладовищ, крематоріїв та колумбаріїв;

9.1.4. земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

9.1.5. земельні ділянки сільськогосподарських підприємств усіх форм власності та фермерських (селянських) господарств, зайняті молодими садами, ягідниками та виноградниками до вступу їх у пору плодоношення, а також гібридними насадженнями, генофондовими колекціями та розсадниками багаторічних плодovих насаджень.

10. Порядок обчислення плати за землю

10.1. Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері земельних відносин та у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно, у сфері будівництва, щомісяця, але не пізніше 10 числа наступного місяця, а також за запитом відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки подають інформацію, необхідну для обчислення і справляння плати за землю, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

10.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 Податкового

кодексу України, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

10.3. Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну податкову декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

10.4. За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним.

У разі зміни протягом року об'єкта та / або бази оподаткування платник плати за землю подає податкову декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися такі зміни.

10.5. Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами, які видають платникові до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному статтею 58 Податкового кодексу України.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року податок сплачується попереднім власником за період з 1 січня цього року до початку того місяця, в якому він втратив право власності на зазначену земельну ділянку, а новим власником — починаючи з місяця, в якому у нового власника виникло право власності.

У разі переходу права власності на земельну ділянку від одного власника до іншого протягом календарного року контролюючий орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

10.6. За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у спільній власності кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується з урахуванням прибудинкової території кожному з таких осіб:

1) у рівних частинах — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності кількох осіб, але не поділена в натурі, або одній з таких осіб-власників, визначеній за їх згодою, якщо інше не встановлено судом;

2) пропорційно належній частці кожної особи — якщо будівля перебуває у спільній частковій власності;

3) пропорційно належній частці кожної особи — якщо будівля перебуває у спільній сумісній власності і поділена в натурі.

За земельну ділянку, на якій розташована будівля, що перебуває у користуванні кількох юридичних або фізичних осіб, податок нараховується кожному з них пропорційно тій частині площі будівлі, що знаходиться в їх користуванні, з урахуванням прибудинкової території.

10.7. Юридична особа зменшує податкові зобов'язання із земельного податку на суму пільг, які надаються фізичним особам відповідно до пункту 6.1 цього Положення за земельні ділянки, що знаходяться у їх власності або постійному користуванні і входять до складу земельних ділянок такої юридичної особи.

11. Податковий період для плати за землю

11.1. Базовим податковим (звітним) періодом для плати за землю є календарний рік.

11.2. Базовий податковий (звітний) рік починається 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року (для новостворених підприємств та організацій, а також у зв'язку із набуттям права власності та / або користування на нові земельні ділянки може бути меншим 12 місяців).

12. Строк сплати плати за землю

12.1. Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

12.2. Податкове зобов'язання щодо плати за землю (земельного податку та орендної плати), визначене у податковій декларації на поточний рік, сплачується рівними частками власниками та землекористувачами земельних ділянок (крім фізичних осіб) за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

12.3. Податкове зобов'язання з плати за землю (земельного податку та орендної плати) визначене у податковій декларації, у тому числі за нововідведені земельні ділянки, сплачується власниками та землекористувачами земельних ділянок (крім фізичних осіб) за місцезнаходженням земельної ділянки за податковий період, який дорівнює календарному місяцю, щомісяця протягом 30 календарних днів, що настають за останнім календарним днем податкового (звітного) місяця.

12.4. Облік фізичних осіб — платників податку і нарахування відповідних сум проводяться щороку до 1 травня.

12.5. Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

12.6. При переході права власності на будівлю, споруду (їх частину) податок за земельні ділянки, на яких розташовані такі будівлі, споруди (їх частини), з урахуванням прибудинкової території сплачується на загальних підставах з дати державної реєстрації права власності на таку земельну ділянку.

12.7. У разі надання в оренду земельних ділянок (у межах населених пунктів), окремих будівель (споруд) або їх частин власниками та землекористувачами, податок за площі, що

надаються в оренду, обчислюється з дати укладення договору оренди земельної ділянки або з дати укладення договору оренди будівель (їх частин).

12.8. Власник нежилого приміщення (його частини) у багатоквартирному житловому будинку сплачує до бюджету податок за площі під такими приміщеннями (їх частинами) з урахуванням пропорційної частки прибудинкової території з дати державної реєстрації права власності на нерухоме майно.

13. Відповідальність за порушення податкового законодавства та контроль контролюючих органів

13.1. Платники податку та їх посадові особи несуть відповідальність у разі здійснення порушень, визначених податковим законодавством та іншим законодавством, контроль за яким покладено на контролюючі органи, відповідно до Податкового кодексу України та інших законів України.

13.2. Контроль за дотриманням вимог податкового законодавства у частині справляння плати за землю здійснюється контролюючими органами відповідно до норм Податкового кодексу України.

Секретар сільської ради

Т.М.Скорик